

Цена три лъти седмично
в новонадник, среда
платка.

Абонамента Е:
Годишно 150 лв., 1/2-год.
80 лв., 3-месечно 45 лв.

Абонамента започва на
месец 1-во число от ме-
сеца. — Винаги в предплата

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация.

Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ

Цените за обявите са:
За кв. сантиметр 2-50
лв. за година, начална,
некрози 1-50 лв. за едно
публикуване; балаяси, ре-
шения, циркуляри и прото-
коли по 1-50 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.

Всичко, което се отнася до
вѣстника се адресира: до
„Търговско-Промислената За-
щита“, Варна „Венчан“ 8.

Кредитна Банка — клонъ Варна.

Централа СОФИЯ, клонове РУСЕ, ПЛОВДИВЪ.

Извършва всички банкови операции: финансира при износни условия търговски и промишлени предприятия; открива текущи сметки; извършва преводи; скотира търговски портфейл; отпуска аванси срещу ценни книжа, полици и стоки; нупува и продава ценни книжа; дава гаранции; инкасира полици, документи и купони; приема парични влогове: срочни, безсрочни и на текуща сметка; издава спестовни книжки; издава кредитни писма срещу странство и за България; приема на хранение ценни книжа; приема влогове и извършва всякакъв вид други банкови операции.

КРЕДИТНА БАНКА

Варненски клонъ.

КРЕДИТНА БАНКА — КЛОНЪ ПЛОВДИВЪ

Централа СОФИЯ, клонове ВАРНА, РУСЕ.

Извършва всички банкови операции и при износни условия финансира търговски предприятия — открива текущи сметки, прави преводи и сконтове, отпуска аванси, инкасира полици и пр., приема влогове.

2—6

Положението на България.

I.

Положението на външна ед-на държава се мѣри и се определя по нейна бюджет. Но това общо правило, съ-кашъ, има много по-голямо значение за на-шата държава, отъ колкото за всяка друга, на която жи-вота и стопанското развитие сж закрепени — сж по-малко възпрепятствувани отъ влия-нието на външния пмѣ-шателства и отъ вътрешния смутове и натиски. На гла-вата на България висятъ и на гърбътъ на народа ни сж натоварени огромни тѣже-сти на репарациите и, отъ като тии тѣжести сж легнали на плещитъ на българския данъкоплатецъ, той последния не се е видѣлъ улесненъ и оспокоенъ, а държавата ни употреби всичкитъ върхчо-вешки — както е казано — усилия да събере двата края на държавния бюджетъ. Е-стествено, тая върхчовешка борба да се постигне единъ държавенъ бюджетъ уравни-весенъ, пакостъ експериментитъ сж въвеждането на всевъз-можнитъ намозени отъ друж-башитъ данъчни системи, дѣ-лащи гражданитъ на селени и граждани и на привилегиро-вани и не привилегироваани данъкоплатци, редица години вече предизвиква едно влоша-ване на вътрешното стопан-ско положение, резултатъ отъ което бѣха преживѣяни и до

днесъ преживѣяванитъ още икономически и финансови кризи, които вече умориха и отчаяха народа. Нека прибавимъ, че борбитъ и лутанията отъ 9 юни 1923 година насамъ да се турятъ единъ релъ въ данъчното облагане, и да се оправнотворятъ до известна степенъ финансовото положение, бѣха борби и лутания да се навади страната отъ хаоса, въ който дружбашкият режимъ бѣше я тикналъ; то-ва бѣше да се излекуватъ, до колкото би могли да раз-строитъ, ранитъ и отъ раз-стройството, отъ страшната дилapidация и хищничество, извършени отъ сѣкия ре-жимъ. Усилията да се постиг-натъ добри резултати въ това отношение и въ тоя духъ бѣха много голѣми и немо-вѣрно мъчни. Отъ войната насамъ, презъ всичкитъ годни подъ редъ, държавнитъ бюджети сключваха сж дефи-цити и правителствата пмаха единствено средство да по-криватъ тии дефицити — да пуцатъ въ обръщение нови банкноти, и тии нови банкноти бѣха къмъ понижаване валутата, обезцѣвяваха паритъ ни и положението на стра-ната, отъ лошо, отиваше къмъ по лошо.

Въ септемврийската извън-редна сесия на парламента т. година, отъ устата на демок-ратическия лидеръ, г. Ал.

Малиновъ, чухме едно при-знание, което заслужава и продължава да заслужава все-общото народно внимание.

„Требва да признаемъ, ка-ва г. Малиновъ, че финансо-вия министъръ на България, следъ дълги мъчителни ста-рания, е постигналъ похвални уопѣхи: бюджета за 1924—1925 година не само че не е упражненъ сж никакъвъ дефицитъ, но сключилъ е, за пръвъ пътъ отъ войната на-самъ, сж суфицитъ — сж из-лишеца“. Това признание на едного отъ най-авторитетнитъ лидери на опозиционнитъ групи струва много повече отъ колкото, ако правителст-вото би пуснало барабани и глаетаи да разгласяватъ ус-пехитъ му въ областта на държавното поправяне на финансовото положение. Но то говори още и за нѣщо повече; а това е, че оправнотворяването на държавния бюджетъ, следъ премахването владениятъ хаосъ въ дър-жавнитъ финансии — следъ като кръчмара и тоя, който пне и плаща, си оправятъ сметкитъ, за България, за нейнитъ стопански животъ ще настѣпи едно по-друго положение — развойтъ и, по силата на положението, което се създава отъ бюджета и, ще се подобри. Ние сме оп-тимисти въ това отношение. И имаме право, вѣрваме, да сме оптимисти.

Каквито кръсци и да чу-ваме, какъвто песимизмъ и да се храни отъ известни кръгове, ние вѣрваме, че България ще издържи на икономическото бreme и че сж мощна творческа сила ще върхаци напредъ. Тѣма при-чини и основания още оста-да тръгне въ тоя пътъ, ако и се даде миръ и спокойст-вие отъ вътрешнитъ злостор-ници и вънкашнитъ врагове.

При една реколта кръгло отъ 788,000 тона презъ 1924 год., когато държавата бѣ за-ставена да внесе отъ вънка храни за населението, тя сключи бюджета си сж суфи-цитъ. Може ли да бѣде чудно, че въ търговскитъ баланси на България може да настѣ-пи едно още по-голямо по-добреие, щомъ тя има едно пропаводство на върпени хра-ни кръгло отъ 1,350,000 то-на и отъ тия храни има за износъ единъ излишекъ отъ 180,000 тона ерѣдно, на се-гашии цени, коштуващи около 1,080,000,000 лева?

Официалнитъ сведения при-бавятъ къмъ тоя позитивенъ фактъ още и факта, че по-сѣбитъ пространства отъ земята постоянно растѣтъ; лутаницата насамъ нататѣкъ е изоставена и земеделнито ни влияе въ отжопканиятъ пътъ, отива къмъ ново по-широко земеделческо разви-тие. Чий оптимизмъ не би порасналъ при тия перспек-тиви за възвръщането къмъ едно възстановяване на сто-панското благосѣстояние на страната ни и за отжопкѣ-нето на кривитъ: икономиче-ска и финансова?

Вътрешнитъ разходи по бюджета се редуциратъ — съ-кращаватъ се тѣрде много и то сж милиони. Земеделското производство — главния сти-мулъ за стопанска здравина, прогресъ и благоденственостъ — вече крачи да завоюва своето мѣсто на голѣмъ фак-торъ въ поправката на ико-номическото и стопанско по-ложение.

Ние сме оптимисти.

Да, ние сме оптимисти, но при една резерва, при едно единствено условие: ако въ-трешнитъ смутители и зло-огорници и вънкашнитъ вра-гове дадѣтъ на родината ни вътрешенъ миръ и спокой-ствие и вънкашни добри ус-ловия за стабиленъ кредитъ.

Нещастнието на майка Бъ-гария е — и лошото и поло-жение на това се дължи — че политиканци, безакрупулни властогонци, пишатъ и гово-рятъ нечестности пакостни, че смутители и злосторници въ-трешни развладватъ редѣтъ и сигурността на живота и

пмота, че външни врагове — ако не сж въ състоя-ние да направятъ повече — дезкредитиратъ страната ни — убиватъ търговския кре-дитъ въ чужбина. И една отъ най-главнитъ причини, дѣто застои въ търговията ни още е такъвъ гоѣмъ, е тая, че на външната сигурностъ мал-цана се доверяватъ, че и въ чужбина кредита ни е под-битъ морално и материално, достигналъ е до нула.

Резервата ни, прочее, е тая за да бѣдемъ оптимисти: тия злини да престанатъ. Безъ тия злини България, силна и мощна, ще се възстанови.

Alvanitino.

Къси съобщения.

Французското правителство ще внесе законъ за повишение заплатитъ на чиновницитъ. До гласуването на закона, обаче, то ще плаща по 100 франка по-вишение мѣсечно на всѣки чи-новникъ поради сжмотията.

Отъ потопената американска подводница Ц 51, която се облъска съ корабъ „Грандъ Римъ“ сж спасени само трима мориса. Другитъ 37 сж потъна-ли безъ надежда да се спасятъ, защото хлоринитъ газъ заду-шава работницитъ, спасаващи потъналитъ. При все туй ра-ботницитъ работятъ денъ и нощъ за спасяването на потъ-налитъ.

Бахидъ бей, държавния под-секретаръ на турската репуб-лика е направилъ изява предъ „Стамбулъ“, че Турция мисли да обяви за автономни приста-ницата въ Цариградъ.

Английския министъръ на ко-лонитъ г. Емери е заявилъ въ едно интервю, че въ Жене-ва никога не е ставало дума за война съ Турция и Англия. „Азъ не вѣрвамъ че Турция ще вагаи въ нова война“, ка-залъ м-стра.

Въ Берлинъ сж пуснати въ обръщение нови златни дукати по 20 марки.

Мъдростта въ живота.*)

Възпитанието води на-чалото си отъ дома. Добритъ гражданинъ се калѣ отъ училището.

Родителитъ на великитъ хора: учени, философи, политици, е-стратели, благодетели и пр. отъ обикновенни незнатни, сж се издигали до знатността, славата и величнето на своитъ велики дѣла, защото тѣмъ, на родите-литъ, се е отдавала добрата от-храна, създаването на духътъ, облагородяването на гевци, и даването просторъ и подхрана на талантитъ — на природнитъ

*) Тая статия бѣ написана по врѣ-ме на стачката въ търговското учи-лище. Не я обнародвахме, защото гражданската комисия ни замоли да не продължаваме полемиката. Оба-че подучиме и подочуваме какъ е почнало пакъ да става назначението на учители и учителки и какъ да върши възпита-нието въ нѣкои отъ училищата и даваме и мѣсто.

Редакцията.

I-ВА БЪЛГАРСКА ЮТЕНА ФАБРИКА „КИРИЛЪ“ (Акц. Д-во) Варна

Произвежда и има постоянно на складъ

ЗЕБЛА (кеневир)

ЗЕБЛА (кеневир)

Всички видове и размери

ТОРБИ (чували)

ТОРБИ (чували)

за храна, брашно, кашкавалъ, пашкули, вълна и др.

КАРПЕТИ (пътеки)

КАРПЕТИ (пътеки)

Разни колъри и широчини.

ТЮТЮНЕВЪ АМБАЛАЖЪ, ЧУЛЧЕТА И ДР.

Цѣни и условия най износни.

Поръчки при фабриката или склада ул. „Гургулята“ № 25.

Телефонъ фабриката № 331.

Телефонъ склада № 282.

дарби и способности на великитѣ си дѣца.

Школитѣ, кадето голѣмнитѣ таланти, великитѣ духове и великитѣ гений сѣ намирали просторъ и необходимитѣ условия за да работятъ и се възвеличатъ, се наричаха велики школи; а учителитѣ, които сѣ способствували за обработването на великитѣ таланти, за убогативането на дълбокитѣ знания, за насаждаване духъ въ великитѣ души на ученицитѣ си, чувствата на великитѣ граждански добродѣтели, се именували велики учители, поради това, че сѣ дали на човѣчеството велики ученици — велики граждани.

Великитѣ учители, както и великитѣ родители, знаеха, че голѣмнитѣ таланти и великитѣ гений възникватъ и възвеличаватъ — даватъ на човѣчеството велики учени и велики граждани, не иначе, освенъ, ако въ тѣх учени и граждани има и велика душа — ако тѣ се одухотворяватъ отъ великия благороденъ духъ. Великитѣ учители имаха, прочее, за първа и най-святата задача да охранятъ и огранчатъ голѣмния талант и великия гений на ученицитѣ си, първото сѣ, велика благородна душа, безъ която всѣки талант, всѣки гений е мъртва — ни единъ ученъ, ни единъ гражданинъ не може да стане великъ.

Великитѣ хора, великитѣ учени, великитѣ таланти и признатитѣ велики гений и знаменититѣ велики граждани, преди всичко, сѣ сѣ велики благородни души, проявяващи отъ благодарната майчинска кърма, отъ благородното родителско и учителско попечение и възпитание.

Великитѣ родители, великитѣ учители, великитѣ ученици, великитѣ учени и философи, великитѣ хора, въобще, знаятъ само великитѣ добродѣтели, като дълбочина на великитѣ благородни деяния. Ненавистъ, умора, мѣсто, безправностъ, злосторство, това не е присящо чувство и качество на никой великъ човѣкъ, не е присящо това чувство на никой родител, нито може да бъде присящо на кой да е знаящъ дългътъ си и съзнаващъ призиванieto си учитель.

Учителя е повиканъ въ училището — прѣди да даде наука и знание на ученика — да кове велики характери, да кове велики души въ крѣпката и гъвкавата учаща се младежъ. Повиканъ е, сѣ примеръ отъ своя целомъдренъ животъ, отъ своитѣ благородни отношения и обръщения, отъ своя благъ

характеръ, да насочва живота, да открива правия и чистъ пътъ на бѣдния гражданинъ.

Учителя е повиканъ да насиди духъ, да изпони погледа на нещата предъ бѣднѣщето на ученицитѣ, да овети пътя къмъ доброто на младото поколение. Учителя е повиканъ нежно да ориентира младежката душа къмъ склонности на висшитѣ граждански добродѣтели и да искорени навицитѣ отъ самородната душа и отъ грубитѣ инстинкти — да създаде благородство въ характеритѣ и да ги нагоди къмъ полезно приобщение въ живота, паралелно съ знанията и науката.

Ролитѣ на родителитѣ и учителитѣ се свеждатъ къмъ следното:

Майката и бащата стопляватъ рудата, пречистватъ я отъ нечиститѣ примѣси, които я правятъ лоша и даватъ на майстора пречиствения металъ да кове отъ него предмети, нужни за живота.

Учителя взима метала, разтопява го, калява го и го изливна или кове отъ него предметитѣ, нужни за живота, като майсторъ и добър ковачъ.

Така отъ самородното, отъ заровеното въ земята: злато, сребро, желязо, медъ и т. н. се създаватъ цѣнности и блага за живота. Каква цѣнностъ, какво благо за народа биватъ добритѣ, благовъзпитанитѣ, благороднитѣ учени и полезно дѣлнитѣ граждани, всѣки знае.

Нашиятъ народъ въ миналото си има своитѣ велики родители, велики учители, велики ученици, велики хора — велики и сѣ характеръ, и сѣ благородство, учени, политични и водачи — граждани.

Има своитѣ учители и водачи — граждани: Славейковци, Цанковци, Икономовци, Каравеловци, Бурмовци, Друмевци, екзарситѣ Антимъ I и Йосифъ I и плеада още като тѣхъ и по свѣтли и по скѣпни отъ тѣхъ, като Паисия, Илариона, Ботева, Левски и др. велики характери велики иерарси и велики граждани.

Нѣмаме днесъ такива, защото родителския домъ и училището ни не отговарятъ на дължитѣ и задължитѣ си:

Въ домътъ никой не се грижи и никой не се стреми да разтопи рудата и да я пречисти отъ нечиститѣ примѣси. Нѣкои родители изпитватъ чувства на удовлетворение като видятъ детето си, че пуши или го чуятъ, че върши непристойности и говори ерамни думи и поувни.

Въ училището, учителя прѣлъ почва да мрази, да шиканира, да дравни, да правокира, да върши несправди, да възбужда гневъ, да интригува, да фантазира и да върши непристойности, които сѣ забранени отъ цѣлитѣ и задължитѣ му.

Детето, знаяще още отъ дома си много непристойности, непричистено отъ нечиститѣ примѣси, въ скѣпни сплътъ, бидейки въ училището, при учителя си, почва да се закалява и когато излизе отъ училището калнава закаленъ лопъ гражданинъ и злосторникъ.

Ако учителъ или учителя казватъ на ученика (не по негово име, а по характера му) всѣки часъ и то въ класната стая, дѣто се печели знание, наука и възпитание: „дебелъ българинъ“, „дуракъ“, „мързеливо“, и всѣкакви неблагоприятни изрази и обръщения; ако директора и учителитѣ, бидейки озлобени и сѣ яростъ настроени къмъ ученицитѣ, прибегватъ до средството, къмъ което се прибега само, когато има работа човекъ сѣ вулгарни престъпления, да иска отъ полицейския приставъ Арнаудовъ или други, да арестува ученицитѣ, но не само последнитѣ, а и всѣки тѣхъни другари, възпитаници на сѣщия директоръ и учители, ще знаятъ, като граждани, че той е лъжа, въ който тѣ ще трѣбва да вървятъ.

Учителитѣ учатъ ученицитѣ. Тѣ ги закаляватъ въ човѣшкото и гражданското имъ съзнание. Ученицитѣ сѣ като учителитѣ. Ще влекатъ пращи, ще мажнатъ желяза като разбойници и тежки влодеи престъпници, както видехме въ последнитѣ нѣколко мѣсеци.

Учителя надъ учителитѣ Календжиевъ, идеинитѣ другари и въздушения приятелъ на Влахова, който обича да си обрзува своя студентски кружоци въ Академията и отъ чинто възпитаници мновни сѣ оковани сѣ желяза въ затворитѣ, а най компетентното лице да може прави ли сѣ нашитѣ горни мисли и, ако сѣ прави, защо той дѣла и каде? Защо той не се надигне до висотата на възвишенитѣ характери и да застане на нивата на великитѣ учители?

Alvanitino.

Правото е правника.

Ние, живущитѣ още отъ стариятъ сѣдмиско-правенъ и правническо-творчески покроя личности, живѣемъ сѣ понятието за правото и правника така, като че *правото* е единъ свещенъ и неприкосновенъ даръ отъ Бога, а *правникътъ* е заклетия (jus-jurandum) пазител на правото. Живѣемъ сѣ понятието, че правника и подъ меча на Дамокли да се намира, е дълженъ да е вѣренъ на клетвата си, вѣренъ на обещанието, което е далъ, още въ първата минута, когато е посегналъ да облече тогата, да надѣне ризницата, която носи — да е справедливъ (justus, homo, iudex, lex), да е законенъ (iuxta, imperium) — да не палива отъ тѣхъ два кръга. Иначе, нарушителъ на обещанието си е; клетвопрестъпникъ е.

Казалъ билъ Петко Кирчевъ относно баланситѣ, които сѣ инкриминиратъ срещу него и колежитѣ му отъ параклоното дружество: „Лесна е тѣ; нека дойде работата до тамъ, че сѣднитѣ да ни развиратъ; ние ще я наредимъ; като сѣ сѣднитѣ и тѣ сѣ хора; тѣ знаятъ, че светътъ отъ богатитѣ се крѣпи; че, ако нѣма богатитѣ светътъ ще пропадне“.

Чуденъ куражъ!

И чудимъ се; просто не можемъ да разберемъ — въ какво се състои леснината на работата: дали, че Петко Кирчевъ сѣ смѣта за правъ и невиненъ, като презъ три годишни периода заблуждава акционеритѣ сѣ невѣрни баланси: дали, че сѣднитѣ, младитѣ сѣднитѣ, сѣ така е, ще решатъ две и две четери, че той е невиненъ, ако нѣ баланситѣ да сѣ престѣпно порочни?

Съмняваме се въ едното, съмняваме се и въ другото, т. е. съмняваме се, че П. Кирчевъ е уѣренъ въ своята правота и невинностъ, защото, ако самъ нищо не разбира отъ право и отъ правенъ моралъ, той до себе си има блиски хора, тѣ сѣ jus-consultes, които, ако сѣ съвестни, убедили сѣ го, че е виновенъ.

Съмняваме се още и въ това, че той тѣхъ лесно ще намѣри и такива безсъвестни сѣднитѣ, които за неговото чорбаджийство и богатство, които за единъ saturday отъ невиделицѣтъ да покарятъ високитѣ си санъ и да изложатъ службата си, защото службата на правосъдието е святоство (sanctitas) непорушила, е чиста нравственостъ (moralitas), защото името на сѣднитѣ е свято, достопочтено, то е име на благочестивъ пророкъ (vates), на благонестивъ поетъ (nominae poetae). Само крѣпки хора, сѣ крѣпки дѣла и мисли могатъ да мислятъ, че като паднасятъ на сѣднитѣ пицното си блюдо (satura), възпанено съ плодове отъ сиремашки трудъ и потъ, ще се поколебае, ще се съблазни и ще наруши службата си, ще направи клетвонарушение, нече е вѣренъ jus-jurandum, нече е справедливъ. Ние протестираме за една подобна странна мисль за българския сѣднитѣ!

Протестираме и на неуслушание възпаваме, че Петко Кирчевъ & Cie сѣ виновни и тежко отговорни за три последователно издадени баланси на параклоното дружество сѣ укриване истинското му материално положение и за укриване по тѣхъ начинъ, невички, безъ реална акционери, на които едва на 23 юний т. г., случайно, стана известно, че една налична сума отъ около 7 милиона лева се е отарателно укривала отъ знанието на акционеритѣ и не се е вписвала въ баланситѣ по съображения, които сѣднитѣта ще разкриятъ.

Това престѣпление е толкова голѣмо, е толкова тежко, че въ примеръ и пазиданне следва пий-тешко да се накаже, потешко отъ ония, които поертятъ и обрпатъ жертвитѣ си по горитѣ. Юриетъ.

Русенската резолюция противъ Варна.

Заклетѣхме да отговоримъ на тая революция. Непредвидѣни обстоятелства сѣ стемнаха и ни попречиша да направимъ това своевременно. Но младостта казва: „по добре късно отколко, то никога“. Съ удовлетвение правимъ това днесъ:

Единичното симпатично, законно и справедливо въ тая революция е искането на русенскитѣ търгощи-жители да се обрзува въ Русе житенъ пазаръ, т. е. върнено-оточни пазари за дунавския български върненъ ниво съ да се премѣсти въ Русе и въ тоя градъ да се открие стокова борса, въ която да се съсредоточатъ кутакъ на хранитѣ. Кога, какъ, съ какви средства и съ какви жертви ще се навърши тая промѣна и ще се постигне тая (не по силитѣ и средствата на русенскитѣ търгощи да я постигнатъ) мечта, не знаемъ и не е мѣсто тукъ да влизаме въ подробности. Знае се, обаче, че за едно подобно тържище — на първъ редъ — изискватъ сѣ капиталитѣ пакъ, на бранскитѣ капиталисти, сѣщо традициитѣ и дългогодишнитѣ тѣхъни изпитания отъ наднация и ставания (подгизания) на сѣщия градъ, до като станемъ нѣмко, стабилно окрѣпване на положението и ераствание на интереситѣ.

При всѣчко това, ние мислимъ, русенци късно се събиха, да подематъ и педиратъ за тая идея, за която ние ги подсъбихаме не единъкъ отъ 3—4 години насамъ, като я единично-фицираме сѣ интереситѣ и на Варна. Тя е идея добра, тѣ е симпатична; защото така само ние ще можемъ — отъ друга страна — и да българизираме своитѣ дунавски върнени храни предъ чуждитѣ пазари и то, ако до край останемъ страна върнено-пронаводителна и върнено-износителна.

Всѣкитѣ други сѣждения и противопоставяния на стремѣжата на гр. Варна, който градъ се стреми да си възвърне отчасти онова, което, поради възсѣда на България той нагуби, сѣ правдоподобни неосмислени и виходки, които не намиратъ своето оправдание, дори, отъ гледището на субективнитѣ интереси на единични личности, още повече, ако трансформацията, за която по горе говоримъ, сѣ наложни и стане въ по-далечно или по-блиско прѣмѣ време — ако цѣлия ниво съ на дунавскитѣ върнени храни — ако Ломъ и Рахово не пречатъ — сѣ отъ мѣсти отъ Браила, изключително, въ Русе и елеваторитѣ на тоя градъ станатъ предпортови антропоити и хранилища — както би требвало да бъде — на Варна, както винаги дѣше сѣ Браила и Галацъ въ Кюстенджа, събиратъ и пребиратъ трѣнка отъ цѣлия горенъ Дунавъ и отъ вътрешната Румѣния.

Правдоподобни и безсмислени виходки сѣ остроумията и протеститѣ на русенскитѣ жители, защото тѣ нито сѣ били никогда заедно, когато Варна е билъ облагодетелствуванъ сѣ специфични тарифи прѣвъ миналитѣ години, нито ще бъдатъ всегнати сега, ако държавата, сѣ цѣлъ да рентири милиардитѣ, които е сложила въ порта на Варна, отреди една специфична тарифа, която, колкото и намалена да е, не може да конкурира дунавскитѣ свѣтитѣ пътѣ и всѣкитѣ търговецъ който знае смѣтитѣ си, ще

търси и използва тоя път. Към железниците ще прибягват търговците, които нямат смътка да търсят дупавия път, или, при крайни случаи — когато Дунав е зарушен или от течене на ледове той стои затворен — когато търговците, които си служат с дунавския път, от нямат каде, потърсят път за трафика си по железниците. Но, въпреки това, една естествена благоприятна тарифа към Варна или от Варна ще е износна и твърде полезна и за сжщити тия търговци; тя не по-малко ще е износна и полезна и за сжщити русенци, които, воленей-ноленей, ще трябва да се подчиняват на сжщата, която природата имъ създава, или, по добре казано, имъ предоставя, като въ единъ продължителен сезон от 4—5 мѣсци, скочана дунавския имъ трафик и ги предоставя на услугитъ на железниците, свързани с морето при Варна.

Ние ще имаме случая не твърде мило да се изкажем, че по спора между Варна и Бургас русенци могат да взимат участие само въ полза на Варна. Интереситъ на русенци сж интереситъ на бургасци сж съвършено различни а сж варненскитъ сж еднични — това, което би го имала Варна ще го има и Русе. И, когато русенци участвуват въ борбата против варненци, тѣ въоръжаватъ собственитъ си интереси — борятъ се съ себе си. Другъ е въпросъ, ако русенци сж поведени отъ възхителитъ си да водятъ съ Варна борба отъ любовъ къмъ изкуството.

Горно-Орховския панаиръ.

Сензациитъ, алармътъ, шумътъ и кръска за смътка на едно добро дѣло, никога не сж му придавали, нито отнемали нѣщо повече или по-малко отъ онова, което то е било, е, или ще бѣде. Сензацията, алармата, шумътъ и кръска по едно дадено дѣло само вѣременно помрачаватъ или даватъ по-голяма светлина върху това, което то е било, е, или ще бѣде; а като свързатъ сензациитъ и пр. и неговата сжщностъ се открѣе, то се представя предъ очитъ на оная, която го виждатъ, въ сжщния му видъ.

Сжщото се случи съ Горно-Орховския панаиръ. Това, което бѣше, видя се. Имаше ли нужда, прочее отъ такива сензации и отъ толкова алармизъмъ, отъ такъв шумъ и кръска? Имаше ли нужда отъ истощение на толкова енергия, отъ хабиене на толкова мастило и недогледенъ умъ за да се алармира обществото съ едно дѣло, което е близо до сърцето на всѣки българинъ и гледа се на него като на сжщностъ?

Казватъ ни, че за подготовката на есенния Горно-Орховски панаиръ сжществувалъ особено организационенъ управлене. Тоя сѣветъ, това управление организиращо пропагандата, то избирало средствата за по-широко и по-широко пропагандиране целитъ и значението на панаира. За по-ефективно отстояване на целитъ си и за по-успешно припращане на ролитъ си, сѣвета, или комитетъ, издалъ бѣлъ сж хладитъ афиши, създавалъ бѣлъ и специаленъ печатенъ органъ — вестникъ за есенния мостренъ панаиръ. Тоя вестникъ и афишитъ на купителитъ бѣли изпратени въ София до столичния печатъ, до онеи резервоаръ на псевдоможитъ подвоиси, на мисли, убеждения и настроения, за да пестѣе отъ него благоволенieto да алармира, именно онова, което никакъ не е необходимо за ед-

на мостренна изложба, която има общонароденъ характеръ и се поддържа не отъ лични, а отъ общонародни интереси. Тоя сѣветъ, тоя комитетъ, тоя управление, обаче, съвсемъ съзнателно умаловажи и игнорира друга една обществена морална сила, която импонира съ своята искренности и честота въ похватитъ, която обаче най-много подхожда на целитъ му — провинциалниятъ печатъ. А организиращия провинциаленъ печатъ, голѣмитъ и сжщни общественни вадати на които сж не да алармира обществото съ билата и не бѣла сжщностъ на това или онова предприятие, а да убеди обществото въ доброта и полезността на подобни предприятия, — да дава обективни приципи на нуждитъ и достоинства на всѣко едно отъ предприятията и да положи ползитъ, които по-отдѣлно всѣко предприятие би принесло на страната — да представи сиречъ, предъ обществото всѣки подобенъ обектъ на обсъждане въ истинската му светлина. Тоя печатъ именно не се удостои да получи ни единъ отъ афишитъ, ни единъ отъ вестницитъ, ни една отъ наредбитъ на панаиржкийския комитетъ и управление. Между туй, провинциалниятъ организиращъ печатъ, като се почне отъ Пловдивъ, Ямболъ, Сливенъ, Бургасъ, Варна, Шуменъ, Търново, Ловечъ, Плевенъ, Враца, Орхово, Свищовъ, Руса и се свърше съ Разградъ — съ повече отъ 30—40 отлични списани вѣстници — представлява въ провинцията оная могуща морална обществена сила, която упражнява най-силното влияние не само върху съвестта, а и върху чувствата и дѣлата на провинциалнитъ дѣлови хора и общества, общества, които се наситиха на сензациитъ, алармътъ, шумътъ и кръска, разнасяни така щедро и така легкокомислено отъ софийскитъ печатъ. Това общество нечъ всѣкога желаше и сега желае и настоятелно изисква да му се представятъ сжщнитъ на нещата въ тѣхната истинска светлина; желаше и настоява да му се предоставятъ сжщнитъ на нещата въ тѣхната истинска светлина; желаше и настоява да му се предоставятъ сжщнитъ на нещата въ тѣхната истинска светлина; желаше и настоява да му се предоставятъ сжщнитъ на нещата въ тѣхната истинска светлина.

Тоя печатъ именно не се удостои да получи ни единъ отъ афишитъ, ни единъ отъ вестницитъ, ни една отъ наредбитъ на панаиржкийския комитетъ и управление. Между туй, провинциалниятъ организиращъ печатъ, като се почне отъ Пловдивъ, Ямболъ, Сливенъ, Бургасъ, Варна, Шуменъ, Търново, Ловечъ, Плевенъ, Враца, Орхово, Свищовъ, Руса и се свърше съ Разградъ — съ повече отъ 30—40 отлични списани вѣстници — представлява въ провинцията оная могуща морална обществена сила, която упражнява най-силното влияние не само върху съвестта, а и върху чувствата и дѣлата на провинциалнитъ дѣлови хора и общества, общества, които се наситиха на сензациитъ, алармътъ, шумътъ и кръска, разнасяни така щедро и така легкокомислено отъ софийскитъ печатъ. Това общество нечъ всѣкога желаше и сега желае и настоятелно изисква да му се предоставятъ сжщнитъ на нещата въ тѣхната истинска светлина; желаше и настоява да му се предоставятъ сжщнитъ на нещата въ тѣхната истинска светлина; желаше и настоява да му се предоставятъ сжщнитъ на нещата въ тѣхната истинска светлина; желаше и настоява да му се предоставятъ сжщнитъ на нещата въ тѣхната истинска светлина.

Р. С. Съгласни сме напълно съ Хамлетъ Принцъ Датски, че дущата на дѣлото на Горно-Орховския панаиръ е г. Ст. Обрешковъ, енергичния и безкористния кметъ на града. Но и любовния Хамлетъ трѣбва да

се съгласи съ насъ, че платенитъ пинала на тоя свѣрхо-мѣтъ въ това голѣмо дѣло — които пинала не е въ състояние само една личностъ да контролира въ всичко що вършатъ — тия пинала именно поддениха значението на провинциалния печатъ за панаира и го игнорираха; тѣ, напротивъ, падениха значението въ тоя случай на столичния печатъ, а използваха кападралка и връски-тѣ си съ тоя печатъ, и нему всѣко възможна. Ние вѣримъ, именно, пиналата на г. Обрешкова, защото тѣ нанесѣха тая тежка обида на сериозния провинциаленъ печатъ съ незначителното му.

Отъ провинциалния печатъ.

Плевенски в. Северно "Ехо" съобщава, че управителния сѣветъ на кооперация "Българска захаръ" — Плевенъ, решилъ да изпрати професоритъ Ив. Илчовъ и Асенъ Златаровъ въ Италия да изучатъ новиятъ типъ апарати и машини за производство на захаръ по метода на системата на италианскитъ професоръ Векеръ, "които по полученитъ сведения (к. н.) до сега, сж нѣщо отговоряще на нашитъ условия и, за които сж нуждни едва 1/3 отъ капиталъ необходимъ за инсталация на една фабрика отъ стария типъ".

Сведения като сведения — всички нови и стари сведения сж убедителни, но тия гдѣ професори, които се нагърбватъ съ такава командировка, която става за смѣтка на дѣловитъ на богати и сиромаси, на съзнателни и несъзнателни, на умни и глупави кооператори, не смѣтатъ ли, че поематъ съ професорскитъ си авторитетъ тежка отговорностъ за едно дѣло, което въ сегашно врѣме не е и не може да бѣде осъществимо и напразно се праховатъ пари за една беля, въ която дружбата Косовски тикна толкова стотици селени и граждани.

— о —

Сжщия в. дава статия за "Скопководството въ Плевенския окръгъ", които обстойно третира въпроса за породата на "свино-то" иекъреко говедо въ дѣлитъ на рекитъ: Искъръ, Осъмъ, Витъ и Росица. Авторъ А. Халовъ констатира дегенерирането (израждането) на това говедо. И това се дължало, на факта, че сегашнитъ отглеждачи, най-първо лошо отглеждатъ добитъка си — не му даватъ добри пасища, сжщитъ фуража, измѣняватъ го въ усиленъ работа, а, най-главно, безразберно разплодятъ добритъ екземпляри, които са служели за добър разплодъ. "Благодарение общирнитъ пасища въ тия низини, изобилната вода и сравнително по доброто хранене и гледане отъ пораншното турско население, иекъреко говедо, казва авторъ, се е развило при особна добри природни условия, продуктъ на които се е явилъ славеното "иекъреко говедо".

— о —

"Шуменски Вестникъ" съобщава, че тютюневитъ фирми: "Табакъ", "Ферландесъ", "Консорциумъ", "Нова Тракийска компания" закупили канторитъ и складовитъ си въ Шуменъ. Вънамерявали да направятъ сжщитъ: "Никотей" и "Фумаро", които за сега само ограничаватъ работата си.

— о —

Сливенскитъ в. "Правда" съобщава, че въпросъ за електрификация на гр. Сливенъ влѣзе въ своята решителна фаза. Възникналитъ разногласия по формата на предприятието и управлението на кооперацията, за електрификацията на гр. Сливенъ "х. Димитръ" — се изравнили. Изработенъ е проекто-

устава и конституиранъ е врѣмененъ управителенъ сѣветъ начело на голѣмиятъ сливенски индустриалецъ г. Стефанъ Стефановъ, който е избранъ за председателъ.

— о —

Врачански в. "Нова Борба" говори за болнитъ социаленъ въпросъ — наплевътъ на: "Много, много млади хора, пълни съ енергия и желание за работа, стоятъ по коридоритъ и вратитъ молятъ се на познати за ходатайства, унижаватъ се интригуватъ помежду си за учителско мѣсто (к. н.). Кандидати много, а мѣста съвършено малко". Сжщия вестникъ твърди, че въ Врачанскитъ окръгъ се наброявали 700 кандидати, за които вакантни учителски мѣста нѣма какъ да се намерятъ и откриятъ. Да, ето единъ много боленъ въпросъ социаленъ, който търпи своето рационално лѣкуване.

ОТЪ ЧУЖБИНА.

Унгария.

Унгарското правителство проектира да издаде законъ за валутната реформа. Въ проекта, изработенъ отъ финансовия министъръ се предвижда Унгария да премине къмъ златната валута. Книжнитъ корони ще се преобърнатъ въ златни. Огнението между книжнитъ и златнитъ пари министра още не ги е предвидѣлъ, понеже сжществуватъ различни гледища по тая проблема. Едини кръгове искатъ 14,000 корони да се смѣтатъ за една златна корона, до като други мислятъ, че златната корона трябва да се смѣта върху 14,500, а трети — върху 15,000 корони книжни. Тоя въпросъ, обаче, скоро ще се реши и законопроектъ ще се гласува.

Чехославия.

Новиятъ бюджетъ на Чехославияската република, който презъ истеклата седмица се внесе въ парламента, за 1925—26 година вълиза на 10 милиарда корони. Минногодишниятъ бюджетъ вълизаше на 16 милиарда. Споредъ това, новиятъ бюджетъ е намаленъ съ 6 милиарда корони и съгласно венчии странични обстоятелства, които се натъкватъ отъ факта, че короната въ последнитъ три години никакъ не спораствала, следва да се заключи, че Чехославия е въ едно цветуще стопанско равниие. Бюджета ѝ въ 1924 година беше 17 милиарда, въ 1923 г. — 19.3 милиарда, въ 1922 г. — 20 милиарда. За три години, следователно бюджета ѝ е намаленъ до половина. Това само по себе си говори за доброто финансово положение на Чехославия. Не трябва да се забравя сжщо, че и курсъ на короната вече три години се държа стабилно.

Полша.

Полското Главно статистическо управление обяви точни данни за т. годишната реколта на Полша. Оказва се, че жетвата е била, горе-долу, както се и мислело вътъ основа на предпоставитъ. Споредъ точнитъ изчисления рѣжътъ вълиза на 67,765 хилята, пшеницата — 15,940 хилята, овесътъ — 34,995 кв. ечмика — 16,631 кв. споредъ миналата година реколтата на рѣжътъ е съ 85% повече, пшеницата съ 80.2% овесъ съ 43.1% и ечмика съ 37.7%.

— о —

Министерството на финанситъ въ Полша е надало наредба относно последнитъ срокове за окончателното ликвидирание на частнитъ тютюневи фабрики. Тия последни срокове сж били: най-късно до 30 септември т. г. всички частни тютюневи

фабрики да предадѣтъ всички свои машини на Дирекцията на Полския Държавенъ Монополъ. Дирекцията може да поволѣ износа на тия машини въ странство, въ случай на молба за това отъ страна на стопанитъ на бившитъ фабрики.

Гърция.

Вследствие на инфлацията спрямо чуждитъ платежни средства, въ последнитъ мѣсци отъ настоящата година, грѣцката драхма спадна съ 25 на сто.

Вследствие лопшата реколтата въ 1924 година вноса въ Гърция бе повишенъ. Внесени бѣха земледелски произведения за 3 милиона англ. лири въ повече нежели презъ 1923 г. Внесени сж и индустриални произведения много повече.

Въ януари 1924 г. бѣха издадени книжни пари за подкладъ на чуждестраннитъ девизи на сума 779 1/2 милиона драхми. Въ априлъ опцията стана 1,467 милиона, а въ декември се издадѣха нови книжни пари, като подкладка на иностраннытъ девизи и общо опцията на книжнитъ пари вълече на 4,940 милиона. Тѣзи година, обаче, тя достигна до 5,302 милиона.

Цѣлнитъ държавенъ дългъ на Гърция е билъ изчисленъ на 31 юли 1925 г. на сума 10,307 милиона драхми, отъ които 2,387,315,429 — въ златни драхми.

Чуждестранни житни тържища.

Стойностъ за 100 кгр.

ЧИКАГО

Пшеница дол. 187 = лева 722.75
Кукурузъ " 77.50 = " 387.10

БРАИЛА

Пшеница шил. 210 = лв. 614.50
Кукурузъ " 140 = " 348.00

БРАТИСЛАВА

Пшеница ч. кр. 177 = лв. 720.30
Кукурузъ " 185 = лв. 541.60

ВИЕНА

Пшеница шил. 38 = лв. 727.25
Кукурузъ " 29.50 = " 551.20

СТРБИЯ

Пшеница средно 235 дин. = лева 574.75
Рѣжъ средно 162.50 дин. = лева 358.12 1/2
Ечмикъ средно 147.50 дин. = лева 261.37 1/2
Кукурузъ 160 дин. = лв. 392.01
Овесъ 165 дин. = " 404.25

Въ световнитъ пазари, следъ, като се появи руска стока, цѣнитъ ослабнаха. Особено голѣми ослабвания се почувствуваха въ американскитъ тържища, тѣй като износа на американска стока, вследствие естиното предлагане отъ Русия, спадна. Ослабванията въ Америка веднага нашѣриха отгласъ въ Европа, а, най-много въ търговията на долния Дунавъ. Но, въпреки всичко туй, положението отъ не е внаежено. Поддържа се, че новодениятъ за износъ на руската пшеница сж преувеличени. За сега може само да се констатира това, че американската реколта е по-слаба и че сега положението на европейскитъ тържища е въ рѣдетъ на самата Европа, а чѣ дори Европа упражнява влияние върху Америка. Това е единъ обратенъ случай отъ нова, което беше по-рано. Това се докава съ колебанието на цѣнитъ въ Америка, които дойдѣха въ Европа.

Презъ истеклата седмица страховитъ отъ руското жити намаляха, за това и цѣнитъ малко се поправили въ странство. Очаква се, че положението ще се разведри, за това малко почна и работа да се върши. Съ Браила нищо не може да се работи, сжщо и съ средна Европа. Положението на външния застой напълно се отразява и въ нашия пазаръ.

Пияцата

7 октомв. 1925 г. Варна.

Пияцата ни продължава да е в положение на една обща и всеобща стагнация, бидейки свързана притоко и изписима от житията пазар, който е в същото положение на бездействие.

Промъква въ цените абсолютно никакви нива и цените на нашата пияца, по нееднократно разяснени от нас причини, нечакано да не се влияят от промъкването въ странство. Въ нашата пияца цените почнаха да завишават повече от търговеца-купувача с пари въ наличност, той може да купи по-долу и от коштуемата цена. Това е положението. Между туй за странство ние въ днешния ден виждаме следното положение:

Захарта.

въ странство е съ тенденция към спадане, У нас тя спира цените, които напоследък съобщихме. Въ Греще захарта се нотира: нормален кристал 14'15—14'10, за октомври 13'10, въ бучки 15'10—15'15 англ. япри тонъ.

Кафето.

Въ началото на изтеклата седмица беше слабо въ странство, но към края на същата седмица се затвърди. Товарене за октомври се нотира около 92 шил. Върва се, че тенденцията още повече ще се затвърди.

Ориза.

Въ Италия цените се държат.

Дървено масло.

Тенденцията не е промъкнени. У нас тй е към по-къпане.

Червенъ пиперъ.

Въ странство продължава да се повишава.

Яицата.

Положението въ странство е спокойно. Докарванията отъ Русия въ всичките европейски пияци сж голъми. Стоката пристига добре и е отъ добър калитетъ. Другите вносители страни, вследствие високите цени на млекопроизхода, не могат да конкуриратъ въ странство. Съ Швейцария и Германия се работи на база 220—230 шв. фр. франко Букс или германската граница. Съ Виенаруските докарвания сж голъми; цената е 1,600—1800 кр. бройка.

Нашата стока, напоследък, пакъ поскъпа. На пазара на дребно, пръсна стока достигна до 3 лева бройка.

1-ва Вългарска фабрика за порцеланови файансови и др. изделия

„ПОРЦЕЛАНЪ“
Гара Радомиръ

Съ I-ви награди
вратенъ медалъ и дипломъ
отъ Горне-Орфховския
мостренъ панайръ.

Продава и изработва по
поръчки първокачество
ни файансови изделия, ка-
то: ченици, сушници, кани,
чаши, кухненски и омп-
вални гарнитури, вази,
шамотни (огнеупорни)
тухли и брашно и др.

Цени фабрични и конкурентни.

Варнен. стокова борса

Варна, 7 октомври 1925 год

Стойностъ за 100 кр.

Стагнацията за вносната търговия на вътрешните храни продължава още. Чуждестранните консумативни пазари не проявяватъ почти никакъв интересъ за нашите жита, защото отъ всичко се вижда, че западна Европа се стреми да натъкми своите консумативни потребности отъ собствените си реколти, а северна Европа се снабдява съ естива руска пшеница. Единички Турция и Гърция сж, които отъ части се интересуватъ отъ нашите, предимно, високи качества жита.

Това положение въ Европа никакъ си пречи за раздвижването на нашите вносители пазаръ, който ще има още да захъснее съ вноса на нашите жита и други храни може би, за по късната есенъ, а може би и чакъ презъ зимата. *)

По деино за сега въ борсата участвуватъ мелничарите, които съ вноса на брашна за Гърция и островите, се радватъ на едно по друго положение отъ това на вносителят въ върно, които се извънредно много въздържатъ отъ покупки а това се чувства въ производителните центрове, които сжщо се ограничаватъ въ докарванията храни по станциите.

Рано е още да ставаме отликъ на песимистическото настроение въ пшечко борсови кръгове, които почватъ да мислятъ, че реколтата ни не е въ равноритъ, до които официални статистически данни искатъ да представятъ, че количествено нейните разходи сж надценени. Някои отъ тия кръгове отдаватъ малочислеността въ пристигания въ борсата на малочислеността въ разпологаемите количества на излизници въ производителите въ вътрешността на царството, тъй, както е въ плевенския проваз, районъ, напримеръ. Ще кажеме и ще видиме какъ ще отговорятъ фактите и обстоятелствата на тия предположения и песимистически настроения.

За сега, обаче, пристиганията въ борсата сж значително ограничени и биватъ дни, когато не се отваря по непристигане на вагони.

Презъ настоящата изтекла манипулационна седмица станала продажби:

На 30/IX 5 вагона зимница съ тежестъ 73.7, 75, 75, 75, 75 кгр. и с примъси 24/5, 10/2, 14/3, 18/4 и 13/3 % по 560 — 620 лева; 3 1/2 вагона бобъ съ примъси 14 1/2, 17 1/2 и 1/5 % по 560 — 610 лева; 1/2 вагонъ фий по 495 лв.; 1 ваг. ечемикъ съ тонажъ 60.5 кгр. и с примъси 4/4 % по 380 лв.; 1 ваг. просо по 380 лева.

На 1/X 4 вагона зимница съ тежестъ 75.2, 75.5, 74, 74.5 и с примъси 15/4, 15/4, 12/3 и 27/3 % по 575 — 610 лева; 3 ваг. бобъ съ примъси 15 1/2, 1/8, 1/4 %; 2 вагона ечемикъ съ тежестъ 63.7 и 61.5 и с примъси 8/4 и 4/4 % по 370 — 380 лева.

На 2/X 5 вагона зимница съ тежестъ 74.8, 74.2, 74.2, 72 и 74 и с примъси 16/4, 17/6, 39/3, 45 1/4 1/2 и 16/4 1/2 % по 540 — 597.50 лв.; и 1 вагонъ просо по 365 лв. — спадаше 10 — 15 лв.; 1 вагонъ бобъ съ смъс 1/5 % по 545 лева — спадаше 10 — 15 лева.

На 4/X 5 вагона зимница съ тежестъ 75.5, 76, 74.5, 76 и 73.5 и с примъси 12 3/8, 17 3/4, 11/3, 13 1/3 и 26 2/4 % по 570

*) Ако това наше предположение се обяде, може да се очаква, че дунаските вносители, въ особено сандакити, и кооперациите, които тй усидено трупатъ житата си и безъ да ги изнасятъ, ще има да повесатъ голъми загуби, особено пък, ако Дунавъ се замръзна или по него почватъ да се носятъ ледове.

— 622.50 лв.; 1 ваг. просо по 360 лева.

На 5/X 1 вагонъ зимница съ тежестъ 75 кгр. и с примъси 14/5 % по 580 лв.; 1 1/2 вагонъ бобъ съ примъси 1/4 5 % по 530 — 600 лв.; 1/2 ваг. фий по 480 лева.

На 6/X борсата не се състоя, понеже, оовенъ 1 ваг. зимница друго нищо нямаше за продаване.

ХРОНИКА

Най-сетне Бълг. Парак. Д-во е решило да открие Александрийската линия, срещу която повече отъ 3 — 4 години употребяваше. Определенъ е паракодъ „Българин“ да държи рейсите по тая линия, като посещава подъ редъ пристанищата Смирна, Александрия, Бейрутъ и Йеа.

Презъ текущия месецъ ще се откриятъ и турятъ подъ експлоатация новопостроените ж. п. линии Бургасъ — Анхало и Бѣла-Слатина — Бракеви — Сжкта. Отъ последната станция, отстояща на 9 км. до Орфхово, линията ще се продължи до тоя градъ.

Митниците ще продължаватъ да събиратъ митата, акцизите и общинския налогъ върху 15 книжни лева за 1 алатенъ левъ до 31 декември включително, т. г.

Централата на Б. Н. Б. нарежда: „Българските държавни и гарантираните отъ държавата ценни книги, както и тия отъ Б. Н. Б. и Б. З. Б., ще се приематъ въ залогъ по заеми и смѣтки съ отбивъ 20 на сто отъ тѣхната пазарна цена. Обаче, когато борсовия курсъ е надъ алари, въ такъвъ случай кредита по смѣтката или заема въ никой случай не може да надмине 80 на сто отъ номиналната стойностъ на заложения ценни книжа.

Начиная следъ три мѣсеца отъ 15 септември т. е. начиная отъ 15 идни декември забранява се безмитния вносъ на турбини, валцови, шламашини, планхихтери, еврики, грисъ машини, филтри, аспиратори, тарари, елеватори, шнекове (види), четки за полиране на върното, апарати за мокроене житото, деташори, машини и циклонни.

Продълженъ е срока за реализиране на проектираното предприятие на акционерното д-во барутна фабрика „Еловица“ въ Габрово за производство на динамитъ, различни експлозивни съдържащи нитро-глицеринъ, желатинирани или не, като разширение на действующе предприятие за барутъ до края на 1925 година.

Поправка. Въ антрѣлето ни въ бр. 709 за изчисленията за производството на храните въ царството „180,000 вагона“ да се четатъ 180,000 тона, понеже погрешно се е означило „вагона“ вмѣсто тонове.

Съ заповедъ № 1705 е утвърденъ II допълнителенъ бюджетъ на Бургаската т. н. камара за финансовата 1925/26 год. който вълиза на 1,700,000 лева приходъ и толкова разходъ.

Признати сж права на общи и специални облаги отъ министерството на търговията на търг. инд. д-во „Кубратъ“ О. О. Д. въ Габрово за производство на метални мебели; желѣзни и месингови кревати, нощни шкафчета, овивалници, закачалки, тоалетни масички, столове, цетариици, пружини за кревати, всички видове ловджийски сачми.

Признати сж сжщите права на акционерното дружество „Царъ Борисъ“ за памучни преди въ Варна за производ-

ство на памучни преди пресушени и непресушени асѣкавъ видъ и номера.)

Забраненъ е безмитния вносъ на шампирано (литографирано) тенекъ, предвидено въ точка 67 въ списъка на безмитните материали.

Кореспондентътъ на Варнен. търговско д-во е писалъ кореспондентъ до съюзния органъ на търг. д-ва „Т. П. Гл.“ противъ прекомерно високи тарифи за таксите на пристанищ. работници и колари. Той говори за една минала демагогия, която е добила „физиономията на традиция“. Не само физиономията на традиция ще взематъ ващите опоненти съ своите желания и твърди воли, но и формата на законъ ще пматъ до тогава, до когато търговците и всички други, отъ които зависи да наложатъ сносни тарифи, абдикиратъ отъ правата си и даватъ мѣсто и право на равни, ни въ клинъ, ни въ ръкавъ, инженери и инспектори на труда да пмъ се бъркатъ въ работите и да налагатъ волята си. Направно е запазването, че за действителна на тия хора ще се държи смѣтка. Тй държатъ юзидите въ рѣцете си. Най-първо юзидите да се отнематъ, че следъ туй да се пристъпи къмъ тарифирането. Ето де зимуватъ рѣците.

Назватъ ни, че Д-ръ Ив Екимовъ билъ готвенъ или се готвелъ за администраторъ въ Б. Н. Банка или въ мината „Перникъ“. Тоя, който вземе отговорностъ за неговото назначение, въ интереса на самата служба е, да изучи миналото на Екимова въ Варна, като търговецъ и човѣкъ.

Съградинитъ ни г. Сам. Х. Юлвари написатъ статия въ в. „Търгов. Пром. Гласъ“ за „намясата на държавата“ въ въпроса за повдигане цѣните на земледѣлските произведения. Неговите констатации по тоя въпросъ сж въ пълно съгласие съ ония констатации, които ние не еднажъ, не дважъ, а сто пѣти сме изнесли до сега. Понеже всичкото зло се отдава на житаритъ, г. Юлвари, съ една искрена изповѣдь конотатирва, че: „житаритъ правятъ — струватъ, но, съ редки изключения, краятъ на всеки житаръ е фаталенъ.“ И по нататъкъ: „който напусне ед-

нажъ житарството, всичките му фантазии се насичатъ и до животъ огасватъ и той не става никой пѣтъ житаръ, стига да се залови на каква да е друга работа.“ По специално ще се повърнемъ по тая статия, а за сега ще кажемъ на враждебниците на житаритъ: „не имъ завиждайте, тй сж по оканни отъ насъ.“

Вследствие голѣмите спорове които се водятъ въ комисията за преработване на тарифите за пристанищните работници, тя не е успѣла да привърши нито половината отъ работата си и надали ще може да привърши още за мѣсець — два. Достигнато е до класъ 3. на живитъ животни, а до изкарването на целата материя изиватъ си усилия и караници още твърде много.

Въ гимназиите общообразователна държавна и търговска на камарата напоследък сж станали назначения и преназначения на учители, които справедливо възбуждатъ гневъ и срамъ на гражданството. Въ единъ брой ще си кажемъ думата по тѣхъ, та ако щѣт и да ни се сърдятъ ония, които ще бждатъ охлани. Нещата за всеки нѣщо трѣба да се вършатъ така, както ще се аресатъ на обществото, а не както го изискватъ субективните чувства и интереси на 2 — 3 личности.

Варненските манифактурни кѣши на едро на 27 изтекли септември имаха събрание и единодушно решиха да извършватъ продажбите си само въ брой или въ чекъ не и иначе, освенъ срещу краткосрочни полици.

За да може това ново положение да се стабилизира чрезъ общо съдействие, събрането е решило и изпратило въ София и Русе делегации, които да изискатъ и въ тия градове да бждатъ вземени сжщите мѣрки. Безспорно, това е отъ общъ интересъ както на едритъ, така и на дребнитъ търговци, защото, съ уредоливането на тия отношения въ вземанията и даванията, брашна винаги ще е не чисто и въ всеки отношение добре запазено. А може би тоя добър примеръ да го взематъ и колонизистите, а че и другите брашна.

Идете, търсете и пакъ при
КАРТЕЛА дойдете
и добри ЦИГАРИ СИ КУПЕТЕ!
КАРТЕЛА,
той е само, който най-вещо комбинира и произвежда
ЦИГАРИ ароматични,
по качество ненадминати!
Идете, опитайте и пакъ при
КАРТЕЛА
дойдете и купете цигари добри!

ЖИЯКОНИ & С-О — ВАРНА
Постояненъ складъ
НА ИТАЛИЯНСКИ ПРЕЖДИ
Телеграфически адресъ: ЖИЯКОНИ — ВАРНА.